

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. VI. Quinam gaudeant privilegio immunitatis, seu exemptionis ab
oneribus, & tributis impositis per principes sœculares?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

v. g. illud imponat, in utroque jure allato, decus sum habetur, & constat etiam ex lege I. C. De Epis. & Cler. tum quod hoc tributum titulo jurisdictionis personis jurisdictioni tali subiectis imponatur, qualiter subjecta non sunt personae Ecclesiastice; tum quod actiones illae lucrosae esse debeant, ratione quarum capitulationis tributum imponitur, Clericorum autem actiones non sunt ad lucrum temporale faciendum, sed ad divinum, & animatum cultum, ratione quarum justa illis, & congrua sustentatio deberet; tum quod denique plus gravarentur ut sic Clerici, quam Laici, cum illi ad charitativum subsidium suis Episcopis sepe obligentur, non autem Laici.

Secundum, quod sint immunes Clerici ab oneribus personalibus sordidis, & vilibus, cloacarum v.g. purgandarum, calcis coquendæ, arenæ sodiendæ, &c. neque teneantur ipsi per se ire ad bellum, ut pugnent contra hostes, neque ordinari cogi possint ad mutorum custodiæ contra hostes (nisi magna necessitas defendendi civitatem contra hostes infideles urgeret c. Pervenit 2. b. t.) neque cogi possint, ut hospitium militibus præbeant, in domibus suis, etiam patrimonialibus, &c. probant jura, & rationes allatae, ac status Clericorum, qui divinis rebus occupari debet, & absque periculo incurriende irregularitatis vivere. Illa tamen civilia munera, qua honesta de se sunt, & statui Clericali non contrariantur, ut sunt tutelæ proximorum consanguineorum, aut miserabilium prisonarum, vel earum curatæ, &c.

possunt etiam Clerici in se suscipere, ut talia munera sint opera pia.

§. VI.

Quinam gaudent privilegiis immunitatis, seu exemptionis ab iustis, & tributis impositis per prius secularia?

Præfissima quæstio est de Clericis minoribus constitutis, aut primi tonsuræ initiatis; non coniugi, & de colonis, ac emphyteusin v. g. aut locata Ecclesia bona, & fundos habentibus, utriusque scilicet immunes sint circa bona talia Ecclesiastica sibi elocata, à tribus, & oneribus per Principes (æculates impositis) quod enim Clerici in majoribus confundi, quamvis excommunicati si loquuntur, interdicti, irregulares, aut verbaliter degredati, immunitatum talium privilegia gaudent, certum videatur, cum nullus taliter censuratis, vel notatis privilegia haec adimi legatur: & sicut per nos censuras, aut similia, Clericatum non amittunt, ita nec amittunt privilegia immunitatum Clericatu annoeta: iugatos vero Clericos (in nostrâ Latinâ Ecclesiâ) quamvis cum una, & virgine contrixerint, & privilegio inviolabili gaudent, juxta e. uniu. De Clericis in 6. si conditiones ibi politas ostendent, hac tamen immunitate non godeare ex cit. e. junct. Gleff. verbis caris probatur. De illis ergo non coniugatis Clericis, qui in minoribus constitutis, aut primâ tonsurâ tandem initiasti, non possumus quæstio esse, utrum immunitate

tis hujus privilegio gaudeant, putant aliqui post Trident. sess. 23. cap. 6. Dereferentes privilegio hoc non gaudere, si conditiones ibi requisitas non habeant; alij tamen probabilius, & universalius respondent, eos privilegio hoc immunitatis gaudere, etiam si conditiones illas à Trident. requisitas non habeant, cum privilegium hoc omnes Clericos absolute à tributis talibus, & oneribus exemptos faciat, & nullibi in jure legatur, excipi ab hoc privilegio Clericos in minoribus, aut tantum consuratos; Tridentinum autem certas ibi positas conditiones tantum requirat, ut tales in minoribus, aut prima tantum consurata initiati gaudeant privilegio fori.

Ad colonos quod attinet, & emphyteutas Laicos, qui Ecclesiarum agros locatos colunt, utrum immunes sint à tributis & gabellis per Principes seculares impositis? de emphyteutis quidem dicendum est, qui Ecclesiæ fundos, & prædia in emphyteutis ab Ecclesia obtinent, quod ad solvenda onera, quæ ratione talium fructuum imponuntur, obligentur, cum enim dominium utile talium fundorum, ratione cuius onera talia imponuntur, totum ad illos pertineat, ac persona emphyteutæ subiecta sit jurisdictioni imponens tributa, consequenter ad hæc obligabuntur. Inter colonos vero distinguendum est, utrum sint his scilicet coloni adscriptiij, quia terræ tali colendæ in perpetuum sunt adscripti, ita ut recedere non possint; vel utrum sint coloni partiacij, ita ut certa pars fiuet ad illos & certa alia ad Ecclesiam pertineat: prioris casus coloni immunes sunt à solvendis talibus oneribus ex-

fundis Ecclesiæ, quos colunt, cum omnino dominium utile ad Ecclesiam, vel Clericos pertineat, certâ tantum pensione colonis talibus in laboris mercedem solvit; posterioris casus coloni, quoad partem quidem, quæ tota Ecclesia est, immunes sunt ab oneribus talibus, ne Ecclesia onerari videatur, non tamen immunes sunt quoad eam partem, quæ ipsorum propria est, cum enim personæ tales sint Laicæ, Laicæ jurisdictioni subjectæ, & totum dominium partis talis ad illas pertineat, nec Ecclesia hujusmodi tributis graverur, non videtur, ex quo capite, aut jure ab oneribus Laicalibus videantur immunes.

§. VII.

De pénis violantijs immunitatem Ecclesiasticam, exigendo vel imponendo Ecclesiæ, aut Ecclesiasticis personis, collectas, vel alias exactiones.

Ne. Non minus 4. §. Si autem h. e. Excommunicantur hi tales, ita ut tam ipse, quam factores eorum, dictam excommunicationem, ipso facto incurvant, si moniti desistere nolint, nec absolviant possint, nisi competentem satisfactionem fecerint, & in c. *Adversus 7. b. t.* non tantum statuit, nulla esse mandata, & decreta, à seculari magistratu contra Clericos, collectandos edita, (cum talia à non competente judice facta sint) sed statuit etiam, ut excommunicatus ob predicta etiam post officium depositum, tam ipse, quam ejus successor, nisi hic intermissionem satisficerit, excommunicatus maneat, donec competenter satisfactionem fecerint, saltem ex-

M. m. m. 2. bonis